

императора ся сдружили Англія, Оландія, Пруссія и поспѣхъ Германскы-тѣ княжества, кои-то ся бояли, че власть р. хр. та Людовикова ще да стане твърдъ силна и опасна заради тѣхъ, ако ся Шпанія съедини съ Францію. Военны-тѣ дѣйствія ся начнали въ Италии, гдѣ - то храбрый императорски полководецъ Принцъ Евгеній разбилъ Французскж-тѣ войскж; а послѣ Англичанетѣ, Оландези-тѣ и Немци-тѣ побѣдили Французетѣ въ Нидерландіи. Таја война, кој-то наричијатъ „война за наследство Шпанскаго престола,“ продължила 1701—1714 год. Най-послѣ Англичане - тѣ и Оландезетѣ, понеже нещеали да устѣпятъ Шпанію Австрійскому императору, заключили миръ съ Людовиком и припознали внука му Филиппа V, за Шпанскій краль, а Австріи отдали Шпаньолскы-тѣ владѣнія въ Нидерландіи и Италии.

При тија безпрестанныхъ войны имя-то Людовика XIV-го ся прославило по всичкѣ Европѣ; но между това Франція съвсѣмъ ся разорила, а Французетѣ претърпѣли много бѣдствія. Най - много пострадали тогава протестанти-тѣ, зачто - то Людовикъ XIV въ всичко-то времѧ на свое-то царствованіе гы угнѣта-валъ; а най - послѣ уничтожилъ и Нантскыя Едиктѣ, кого-то бѣше издалъ Хенрихъ IV за защищеніе на протестанты-тѣ (разказъ 87). Отъ тогава така жестоко начнали да гонятъ нещастны-тѣ гугеноты въ Францію, чго-то тији вече не можали да живѣјтъ въ свое-то отечество, но начнали съ хилады да ся преселяватъ въ Швейцарію, Оландія и Пруссію. Тиј (протестанти-тѣ) были человѣци трудолюбиви, кои-то ся занимавали съ търговіемъ и ржкодѣліемъ; отъ това може всякий да си представи каквѣ тщетѣ прѣтърпѣла Франція отъ това тѣхно прѣселеніе. Отъ тогава начнала Франція да слабѣе и да ся разстројва, а най-много при слѣдующемъ слабы краль Людовика XIV, кој-то, когда-то стѣпилъ на прѣстола, былъ шесто-годинно дѣте.